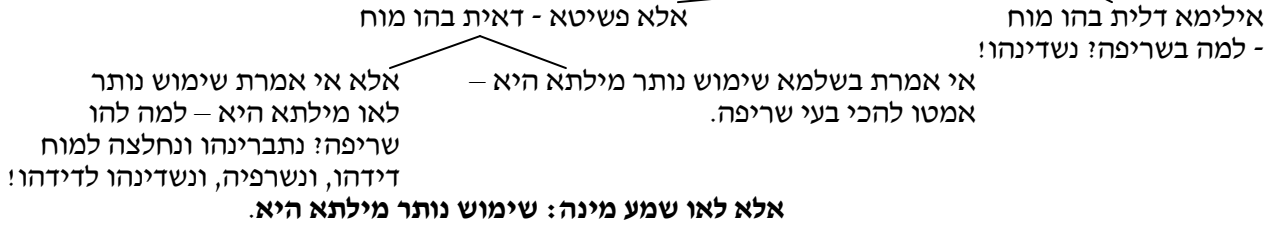

פסחים דף פג

דברי ר' יצחק – עצמות קדשים ששימשו נותר מטמאין את הידים הואיל ונעשה בסיס לדבר האסור
 ניסיון להביא סיוע לדברי ר' יצחק ממשנתנו
העצמות והגידים והנותר - ישרפו לששה עשר,
 הני עצמות היכי דמי?

דחיית הניסיון: אמרי: לא, לעולם אימא לך שימוש נותר לאו מילתא, וקסבר: **כו** - בכשר, ואפילו בפסול.
 קושי על הדחייה: אפילו בפסול סלקא דעתך? והא תנן: **אבל המותר בטהור והשובר בטמא - אינו סופג את הארבעים!**
תירוץ:

הסתירה	כו - בכשר, ואפילו בפסול.	אבל המותר בטהור והשובר בטמא סופג את הארבעים!
פתרון הסתירה	שהיתה לו שעת הכושר	שלא היתה לו שעת הכושר

התאמת התירוץ לדעה תנאית: רבי יעקב היא. דתנאי: **ועצמי לא תשכוו כו, כו** - בכשר ולא בפסול. רבי יעקב אומר: היתה לו שעת הכושר ונפסל - יש בו משום שבירת העצם, לא היתה לו שעת הכושר - אין בו משום שבירת העצם. רבי שמעון אומר: אחד זה ואחד זה אין בו משום שבירת העצם.

קושי על דברי ר' יצחק: מיתבי כל עצמות הקדשים אין טעונין שריפה, חוץ מעצמות הפסח מפני התקלה, הני עצמות היכי דמי?

אילימא דלית בהו מוח - למה להו שריפה? אלא פשיטא - דאית בהו מוח. ואי סלקא דעתך שימוש נותר מילתא היא - עצמות קדשים אמאי אין טעונין שריפה?

עצמות קדשים דאין בהן משום שבירת העצם	עצמות הפסח, דיש בהן משום שבירת העצם	
קמי דנהוו נותר חלצינהו, ולא הו שימוש נותר, ולא בעו שריפה	לבתר דנהוו נותר הוא דחלצינהו, והו להו שימוש נותר, ובעו שריפה	תירוץ 1: אמר רב נחמן בר יצחק הכא במאי עסקינן - כגון שמצאן חלוצין
לכולהו הוה חליץ להו ואכיל להו, ולא בעי שריפה	דילמא הני דחלצינהו, ולהנך לא חלצינהו, ובעי שריפה.	רב זביד אמר: הכא במאי עסקינן כגון שמצאן צבורין צבורין, ומהן חלוצין

תירוץ 2: עצמות קדשים, דאין בהן משום שבירת העצם. - עצמות הפסח, -

אמר רב יהודה אמר רב: כל הגידין בשר, חוץ מגידי צואר.
קושי: תנן: **העצמות והגידים והנותר - ישרפו בששה עשר.**
הני גידין היכי דמי?

אילימא גידי בשר - ניכלינהו!
ואי דאיתותר - היינו נותר.
אי אמרת בשלמא בשר נינהו
אמטו להכי בעי שריפה
אלא פשיטא גידי צואר
אלא אי אמרת לאו בשר נינהו
- למה להו שריפה?

תירוץ 1: אמר רב חסדא: לא נצרכא אלא לגיד הנשה, ואליבא דרבי יהודה. דתניא, **רבי יהודה אומר: אינו נוהג אלא באחת, והדעת מכרעת של ימין.**

תירוץ 2: רב אשי אמר: לא נצרכא אלא לשמנו דגיד הנשה. דתניא: **שמנו מותר, וישראל קדושים הם ונוהגין בו איסור.**

תירוץ 3: רבינא אמר: בחיצון, וכדרב יהודה אמר שמואל. דאמר רב יהודה אמר שמואל: שני גידין הן, פנימי הסמוך לעצם - אסור, וחייבין עליו. חיצון הסמוך לבשר - אסור, ואין חייבין עליו.